

© Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de Teodor Papuc în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.

© The present text and the authorisation to republish it were granted by Teodor Papuc for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

© La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées sous l'autorité de Teodor Papuc à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

***Gürbüz și Bayar v. Turcia* - [8860/13](#)**

Hotărârea din 23.7.2019 [Secția a II-a]

Articolul 10

Articolul 10-1

Libertatea de a comunica informații

Proceduri penale împotriva managementului unui ziar pentru publicarea declarațiilor unui lider al unei organizații teroriste care conțineau o amenințare implicită privind reluarea violențelor: *nicio încălcare*

În fapt – Reclamantii, proprietarul și, respectiv, redactorul-șef al unui cotidian, au fost acuzați de „publicarea declarațiilor unei organizații teroriste”. După mai mulți ani, tragerea la răspundere penală a primului reclamant s-a prescris; cel de-al doilea reclamant a fost amendat, cu suspendare.

Cazul a vizat publicarea, în septembrie 2004, a declarațiilor lui A.Ö. (liderul PKK) și ale lui M.K. (un alt lider de vârf al PKK, și președintele forței de apărare populară Kongra-Gel) privitoare la o propunere de încetare a focurilor din partea Kongra-Gel, și la apelurile organizațiilor pentru stingerea conflictului armat.

A.Ö. a afirmat, în particular, că: (i) a aprobat această propunere și le-a cerut autorităților să dea efect imediat revendicărilor organizației; (ii) era absolut necesar să evolueze dialogul turco-kurd, altfel, deși acest fapt nu era dezirabil, anul 2005 va deveni, în mod necesar, un an al tranziției spre războiul de gherilă; (iii) acesta i-a chemat pe patrioții kurzi să se strângă sub stindardul Kongra-Gel.

La rândul său, M.K.: (i) a subliniat importanța păcii în regiune, care se va realiza prin recunoașterea și prin respectarea drepturilor poporului kurd; (ii) a chemat statul să inițieze dialogul cu reprezentanții kurzi în vederea identificării unei soluții pașnice și democratice pentru problema kurdă; (iii) a subliniat, în particular, că dorea dezarmarea, în cazul în care condițiile aveau să fie respectate.

În drept – Articolul 10: Evident, simplul fapt al publicării declarațiilor unor organizații teroriste nu putea justifica condamnarea sistematică a profesioniștilor din presă de către tribunale, fără o analiză a conținutului articolelor contestate sau a contextului în care au fost scrise (vezi *Gözel și Özer v. Turcia*, [43453/04](#) și [31098/05](#), 6 iulie 2010, [Nota informativă 132](#)).

Totuși, când era vorba despre declarații în privința cărora se putea susține că echivalau cu un discurs al urii sau cu glorificarea ori cu incitarea la violență, Curtea analiza singură articolele contestate, indiferent dacă motivele prezentate de tribunale pentru condamnările în discuție au fost insuficiente în mod clar.

În acest caz, Curtea a notat că declarațiile făcute de M.K. au avut un caracter oarecum pacifist; ele nu au părut să incite la comiterea de acte violente sau la continuarea lor.

Din contra, declarațiile lui A.Ö. au fost mai nuanțate; deși A.Ö. a menționat despre sprijinul lui pentru propunerea Kongra-Gel de încetare a focului, acesta a avut în vedere posibilitatea recurgerii la violență, dacă autoritățile nu ar fi răspuns la chemarea la dialog lansată de acea organizație în contextul revendicărilor sale. Într-adevăr, un alt pasaj din articol conținea o amenințare abia mascată la adresa autorităților, și o instrucțiune către simpatizanții lui A.Ö. și către membrii înarmați ai PKK: „în cazul în care calea dialogului va eșua, 2005 va fi, inevitabil, un an al tranziției către un război de gherilă, chiar dacă ei nu doresc asta.” Acest pasaj putea fi considerat, așadar, o provocare publică de

a comite o infracțiune cu caracter terorist în sensul articolului 5 din Convenția Consiliului Europei privind prevenirea terorismului.

În acest context, A.Ö. a chemat la o „strângere a patrioților” sub stindardul organizației ilegale Kongra-Gel. Având în vedere natura, scopul și acțiunile precedente ale acestei organizații, apelul a echivalat cu un mesaj destinat să recruteze persoane pentru comiterea de acte teroriste, în sensul articolului 6 al Convenției Consiliului Europei privind prevenirea terorismului.

În consecință, având în vedere

- identitatea lui A.Ö., liderul aflat în detenție al PKK, care continua, în perioada relevantă de timp, să transmită instrucțiuni fostei sale organizații prin intermediul avocaților;

- rezultatul actelor violente comise de organizația ilegală pe care acesta a părăsit-o;

- conținutul pasajelor imputate din declarațiile A.Ö., care conțineau o amenințare și o instrucțiune privind posibilele acte de violență care să fie comise de membrii PKK în 2005; și

- contextul fragil al unei încetări a focului propuse de Kongra-Gel în care au fost făcute aceste declarații,

Citite în întregul lor, declarațiile lui A.Ö. puteau fi interpretate ca o incitare la sau o chemare la folosirea violenței, a rezistenței armate sau a revoltei; această concluzie era valabilă în ciuda faptului că chemarea la violență a fost făcută doar într-o formă condițională, în funcție de reușita dialogului înainte de 2005.

De fapt, aceste declarații i-au dat publicului – și în particular membrilor PKK – impresia că în cazul în care condițiile avansate de Kongra-Gel nu ar fi fost respectate, recurgerea la violență ar fi fost necesară și justificată în 2005. Deși era adevărat că reclamantul nu au fost asociați personal cu declarațiile, ei au oferit, cu toate acestea, un for pentru A.Ö. și au permis ca declarațiile sale să fie diseminate.

Având în vedere că declarațiile contestate puteau fi interpretate, efectiv, ca o incitare la violență, reclamantul nu puteau fi exonerați de orice răspundere, în capacitatea lor de proprietar și, respectiv, redactor-șef al ziarului. Dreptul de a comunica informații nu putea servi ca un alibi sau ca un pretext pentru diseminarea declarațiilor unor grupuri teroriste.

Mai mult, ingerința contestată nu a fost disproporționată, având în vedere, în primul rând, marja de apreciere de care se bucurau autoritățile naționale în asemenea cazuri și, în al doilea rând, excepția legală și pedeapsa cu suspendare de care au beneficiat reclamantul.

Concluzie: nicio încălcare (șase voturi la unu).